

[Steen Folke]

investeringsmæssig og etableringsmæssig henseende. Det er således ikke muligt at indføre varer fra f.eks. Island eller Canada afgiftsfrit, hvis der i øvrigt er lagt afgifter på de pågældende varer ved import fra andre lande, herunder EF. Det er ligeledes kun virksomheder i EF-landene, der har adgang til at afgive tilbud i de licitationer, der udbydes for projekter, til hvilke der ydes støtte fra Den europæiske Udviklingsfond. Det betyder, at f.eks. norske virksomheder vil være afskåret fra deltagelse i eventuelle energiudvindingsprojekter eller mineprojekter, som er igangsat med støtte i henhold til OLT-aftalen. EF-kapitalen fortrænger på den måde anden udenlandsk kapital på den grønlandske slagmark, og det er såmænd også det, der er sigtet med det.

EF-landene må endvidere ikke forskelsbehandles indbyrdes, fremgår det af udenrigsministerens redegørelse. Det betyder, at en eventuel importafgift fra EF på fisk fra Grønland også skal opkræves i den grønlandske eksport af fisk til Danmark. Danmark kan med andre ord ikke få nogen særstilling i forhold til de øvrige EF-lande. Havde Grønland derimod valgt en ordning svarende til Færøernes uden for EF, ville denne efter alt foreliggende kunne gennemføres sådan, at den eksisterende frihed for restriktioner af enhver art fortsat kunne opretholdes mellem Danmark, Færøerne og Grønland. Nu vel, landsstyret og ANISA har selv valgt OLT-ordningen som det tilstræbte mål, og det spørgsmål er hermed afgjort. Man må så håbe på det bedst mulige forhandlingsresultat i Bruxelles.

Selv om VS hellere havde set en anden løsning, giver vi naturligvis vores tilsagn om at medvirke til de nødvendige lovændringer, der til sin tid skal vedtages som følge af Grønlands overgang til OLT-status.

Der er også et par andre punkter i udenrigsministerens redegørelse, der er mangelfuldt kommenteret, og som jeg lige kort vil berøre. Det ene vedrører udbetalingen af fondsmidler fra EF, som der er givet tilsagn om, men som endnu ikke er kommet til udbetaling på datoen for Grønlands udmeldelse. VS går ud fra, at EF-Kommissionen fortsat yder støtte efter ansøgning i samme omfang som hidtil indtil udmeldelsen, og at tilsvarende midler kommer til udbetaling – også i

det omfang de ikke når at komme til udbetaling inden udmeldelsesdatoen 1. januar 1984.

Formelt er det jo den danske regering, der ansøger om pengene hos Kommissionen, og spørgsmålet er derfor, om der kræves særlig hjemmel til at udbetale midlerne til regeringen efter Grønlands udtræden. Hvis en sådan hjemmel ikke kan opnås, bør regeringen efter vores opfattelse i hvert fald medvirke finansielt til fuldførelsen af de projekter, til hvilke der er søgt og opnået støttetilsagn fra EF inden udmeldelsen. Jeg vil gerne spørge om regeringens holdning på dette punkt.

Et særskilt og tilbagevendende problem er bortfaldet af socialfondens driftstilskud til højskolerne og erhvervsuddannelserne. Staten har en klar interesse i at sikre disse institutioners opretholdelse, og regeringen bør derfor også påtage sig en del af den finansielle byrde herved.

Jeg forstår udenrigsministerens bemærkning i redegørelsen på side 3 om, at EF-tilskuddenes bortfald ikke vil begrunde øgede bloktilskud, på den måde, at regeringen i øvrigt ikke fremover ubegrænset vil kompensere for en niveausænkning i det grønlandske drifts- og anlægsbudget efter udmeldelse af EF.

Det andet punkt, jeg vil tage op, vedrører tidsplanen i udmeldelsesforløbet. Landstingets endelige godkendelse af samtlige forhandlingsresultater er formentlig en intern betingelse, som skal være opfyldt forud for regeringens egen ratifikation af ændringstraktaten. Hvis regeringen afventer landstingets forårssamling i maj 1983, er det nok et problem, om den samlede ratifikationsprocedure kan være tilendebragt inden udgangen af 1983, idet de øvrige EF-lande nok vil være tilbageholdende med at indlede deres nationale ratifikationsprocedure, førend den danske ratifikation foreligger.

Jeg vil spørge om regeringens holdning til dette, og hvad regeringen vil gøre for at fremskynde hele denne procedure, sådan at Grønland ikke kommer i klemme i forbindelse med de proceduremæssige problemer.

Uden for udenrigsministerens redegørelse er der grund til at fremhæve, at Grønland desværre fortsat vil være bundet af regeringens dispositioner i en lang række andre internationale sammenhænge. Det finder VS uhyre betænkeligt, men jeg går ud fra, at regeringen nu er rede til og indstillet på i sær-